

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010615
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6417010615.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 28. februára 2018, prejednal odvolanie obžalovaného H. L., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 17.01.2018 sp.zn. 4T/86/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. L. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného H. L. za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 2.9.2017 v čase okolo 20.00 h vnikol do zadnej časti areálu firmy MWS Casting, s.r.o., na Ul. Priemyselná 908 v Hliníku nad Hronom, okres Žiar nad Hronom, spolu s E. F., tým spôsobom, že vyhlí oplotenie, ktoré podliezli a z paliet voľne stojacich na dvore vzali 4 ks Abschlussdeckej hliníkovej odliatky, 4 ks Zwischengehause hliníkovej odliatky, 1 ks ECV 3 hliníkový odliatok, 1 ks OM 642 hliníkový odliatok, ktoré vyniesli popod vyhnutý plot, čím spôsobili spoločnosti MWS Casting, s.r.o., IČO: 366 500 21, so sídlom Priemyselná 908, Hliník nad Hronom odcudzením vecí škodu vo výške 557,13 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere tri roky a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia trestu podstatne miernejšieho, ktorý by vystihoval stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť.

V dôvodoch sťažnosti vyslovil názor, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dôsledne nebral v úvahu, že sa priznal k trestnej činnosti, jej spáchanie oľutoval a bol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti. Je si vedomý svojho protiprávneho konania a trest si zaslúži, ale trest v trvaní troch rokov považuje pri škode 557,13 Eur za neprimerane prísny. Sú zákonné podmienky a prostriedky na to, aby bolo na neho pôsobené prevýchovne aj iným miernejším trestom s tým spojenými pôsobeniami, aby sa poučil zo spáchania trestnej činnosti a v budúcnosti viedol riadny život. Aj keď odvolanie už pri jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní smerovalo čo do výroku o treste, keď uznal svoju vinu v zmysle obžaloby, v dôvodoch sa zaoberá otázkou správnosti posúdenia predmetného skutku podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák., že by teda išlo o spáchanie trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania, ods. 4 uvedeného paragrafu je podľa neho nepreukázaný. Aj z tohto pohľadu potom sa domáha uloženia trestu podstatne miernejšieho, hlavne kratšieho trvania.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1,2 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku v tých častiach, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v tejto časti, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade v rámci preskúmania predmetnej veci odvolací súd nemohol prehliadnúť tú skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu v celom rozsahu, keď na všetky položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, teda uznal aj vinu z hľadiska právneho posúdenia predmetného skutku. Z týchto dôvodov potom súd prvého stupňa takéto vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k druhu a výmere trestu, ktorý rámec ani odvolací súd pri preskúmaní rozsudku nebol oprávnený prekročiť.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle ust. § 34 Tr. zák., predovšetkým prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil zločinu krádeže kvalifikovaným spôsobom, a to vlámaním, v dôsledku čoho bolo namieste posúdiť jeho konanie v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 38 písm. e) Tr. zák., bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, ktorú skutočnosť však súd prvého stupňa bral v úvahu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, keď ukladal obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri rovnovážnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. v základnej trestnej sadzbe na jeho dolnej hranici. Odvolací súd nezistil také podmienky, ktoré by spochybňovali dôvodnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, naopak, nezistil podmienky pre ukládanie iného druhu trestu, resp. trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde nebolo možné prehliadnúť, že obžalovaný sa dopustil tejto trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a potom ust. § 49 ods. 2 Tr. por. bráni uloženie iného druhu trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, teda ani hrozba nariadením zvyšku trestu odňatia slobody nebránila obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Zákom sledovaný účel z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie preto môže splniť jedine trest odňatia slobody, aj keď na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol odsúdený správne zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tejto trestnej činnosti bol potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody v inej veci. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nepochybil v časti napadnutej odvolaním obžalovaným, považuje napadnutý rozsudok za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.